

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. október hó 26., és 2011. évi február hó 21. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi június hó 15. napján kihirdetett 10.B.1093/2009/35. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési tárgyalás megtartásával a vádlottat terhelő 77.625,-Ft. (hetvenhétezer-hatszázhuszonöt) forint költség merült fel.

Indokolás:

A megyei bíróság rendelkező részben megjelölt ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, a vádlott és védője felmentés végett éltek jogorvoslattal.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.311/2010/2-II. számú átiratában indítványozta a tényállás több ponton történő kiegészítését. Az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés mértékének felemelése, egyebekben az ítélet helybenhagyása végett.

A vádlott másodfokú eljárásra meghatalmazott védője a védelmi fellebbezést írásban indokolta. Ebben kifogásolta, hogy a a nyomozás során lefoglalt és bűnjelként kezelt késnek, amely azonos típusú, formájú, gyártmányú és méretű, mint amellyel az ítéleti tényállás szerint a vádlott a bűncselekményt elkövette, szakértői vizsgálata elmaradt. Álláspontja szerint, figyelembe véve Dr. orvosszakértő tárgyalási nyilatkozatát is, kétséges, hogy az ítéleti tényállásban megjelölt kés alkalmas volt-e a sértetten talált és halálához vezető sérülés okozására. Szóvá tette, hogy az eljárás során nem került vizsgálatra a helyszíni szemle jegyzőkönyvében, illetve a boncolási jegyzőkönyvben rögzített vágott seb.

Mindezek alapján indítványozta a tárgyalás tartását és azon az orvosszakértő megnyilatkoztatását arról, hogy az adott kés alkalmas volt-e a vádbeli sérülés okozására,

illetve, hogy miként írható le az eddig figyelmen kívül hagyott sérüléssel együtt a halált okozó sérülés létrejötte.

Kifogásolta, hogy a nyomozó hatóság nem szerezte be a hívás-és cellainformációt a vádlott mobiltelefonja vonatkozásában. Kifejtette, hogy jogos védelmi helyzetre a vádlott védelmében nem kíván hivatkozni. Végezetül indítványozta, hogy az ítéletábra a cselekményt minősítse át halált okozó testi sértés büntetetté, és a büntetést ehhez mérten szabja ki.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségének nagyrészt eleget tett. A lényeges bizonyítékokat beszerezte, és többségüket megfelelő alapossággal értékelte. A megállapított tényállás azonban részben megalapozatlan a Be. 351. §-ának (2) bekezdése szerint, mivel részben nincs felderítve, illetőleg az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg.

A felderítetlenség, mely összefüggésben áll azzal, hogy a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával, a következő:

A 2010. április 22. napján tartott tárgyaláson az ügyész kérdésére, miszerint a 15-18 cm-ben megállapított szúrcsatornát okozhatta-e a vádlottnál lévő zsebkés, melynek pengehosszúsága 9,5 cm volt, Dr. szakértő határozott igennel válaszolt. Ezzel szemben Dr. szakértő ezt „kevésbé valószínűsíthetőnek” minősítette. Véleménye szerint csak néhány cm-rel kisebb pengehosszúságú eszköz hozhatta létre az adott szúrcsatornát.

Elmulasztotta a megyei bíróság tisztázni a szakértők véleményében felmerült ellentétet, így módon megalapozatlan az az ítéleti megállapítása, mely szerint vádlott sértettet egy ugyanolyan késsel szúrta meg, mint amit tanútól lefoglaltak.

A megalapozatlanság kiküszöbölésére a másodfokú bíróság bizonyítást vett fel, az orvos szakértői vélemény kiegészítése, illetve a szakértők tárgyaláson való meghallgatása formájában.

A felvett bizonyítás alapján a Be. 352. § a) pontjában írtak szerint a tényállást a vádlott által használt zsebkés vonatkozásában, mellyel sértettet megszurta, a következők szerint javítja ki.

A fekete fémnyelű kombinált zsebkés nyelének hossza 12,3 cm, szélessége 25-31 mm. A penge teljes hossza 85 mm. A penge háti felszínén 15 mm hosszúságú, 5 mm szélességű, kerek, forgatható ütköző található. A pengeszélesség az ütköző magasságában 25 mm, középen 24 mm. A kés éle egyenes, a csúcstól 3 cm-re domború ívben keskenyedő. A kés háta egyenes, az ütközőtől 4 cm-re tompaszögben megtört, itt egy kissé a hátsó rész elvékonyodott, a csúcs kihegyezett.

A szakértők a szakértői vélemény kiegészítésében úgy nyilatkoztak, hogy az addigi szakvéleményeiket teljes egészében fenntartják. A megtartott másodfokú tárgyaláson dr. orvos szakértő előadta, hogy az elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített tárgyalási nyilatkozata félreértésen alapulhat. Az ő véleménye szerint ugyanis akkor nem lett volna okozható a lefoglalt zsebkéssel megegyező paraméterű késsel a sértett halálához vezető sérülés, ha a szúrcsatorna teljes egészében vagy nagyobb részben a májban haladt volna, mivel a máj nem összenyomható állagú. Azonban ez nem így történt, így véleménye szerint is lehetett a szúrás eszköze a szóban forgó zsebkés.

Így megnyugtató módon tisztázódott, hogy a vádlott vallomásának megfelelően, valóban lehetett a cselekmény elkövetésének eszköze a megjelölt zsebkés, így már az erre vonatkozó ítéleti tényállás megalapozott.

Az iratok tartalma és az orvos szakértők másodfokú tárgyaláson adott véleménye alapján a következőkkel egészíti ki továbbá az ítélet tábla a tényállást:

A sértett halálához vezető szúrt sérülés folytatásaként, a felső sebzugból kiindulva, fölfelé és középtáj felé haladva 5,5-6 cm hosszú, 1-2 mm széles metszett seb keletkezett, mely a késnek a sértett testéből való kihúzásakor jött létre.

Az igazságügyi orvos szakértő által adott vér- és vizeletalkohol vizsgálati eredményből megállapítható, hogy a sértett alkoholos befolyásoltságának állapota a gázkromatográfiás véralkohol meghatározás eredménye szerint 1,094 ezrelék, a gázkromatográfiás vizeletalkohol meghatározás eredménye szerint 2,067 ezrelék volt. Így halálát közvetlenül megelőzően közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában volt.

Az igazságügyi orvos szakértői boncolási jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a sértettnek a halálához vezető sérülésen kívül további sérülései is voltak, melyek keletkezési módja jelen eljárásban nem került vizsgálatra, és amelyek nyilvánvalóan összefüggésben állnak a halálos sérülést megelőzően sértett és valamint az őket szétválasztani megkísérülő között kialakult verekedéssel.

Az így kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, hiányosságoktól mentes, így a Be. 352. §-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban irányadó.

A megyei bíróság a bizonyítékokat egyéb részben, egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket és melyeket vetett el a tényállás megállapítása során. Indokolási kötelezettségét a szükséges körben teljesítette. Ésszerűen indokolta meg, hogy a tényállást miért a vádlottnak a bűncselekmény elkövetését csak ténybelileg és részben beismerő, de a bűnösség körében tagadó, jogos védelmi helyzetére hivatkozó vallomásaival szemben a tanúk, főként vallomásaira alapította.

Az irányadoul elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést arra, hogy a vádlott bűncselekménye az emberölés büntetében megállapítható, és helytálló a jogos védelmi helyzet kérdésében kifejtett álláspontja is.

Helyesen sorolta fel és értékelte a büntetés kiszabásánál irányadó alanyi és tárgyi körülményeket.

A kiszabott fő- és mellékbüntetés igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, és szükséges, egyben elegendő a büntetési célok eléréséhez, ezért annak lényeges enyhítése vagy súlyosítása nem indokolt.

Az ítéletnek a lefoglalt dolgokról valamint a felmerült bűnügyi költségről rendelkező része a törvénynek megfelelő.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 347. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időnek a főbüntetésben történő beszámítása a Btk. 99. § (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg és rendelkezett annak a vádlott által való viseléséről.

Debrecen, 2011. február 21.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér sk.

a tanács tagja, előadó

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács tagja

Záradék:

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.B.1983/2009/35. számú ítélete az ítéltábla végzése folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. február 21.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke